

A1 . α

1. ΣΩΣΤΟ
2. ΛΑΘΟΣ

β. αὐτοῖς = τὰ ἐν τοῖς συναλλάγμασι, τὰ ἐν τοῖς δεινοῖς, τὰ περὶ τὰς ἐπιθυμίας, τὰ περὶ τὰς ὁργάς

τούτων= τὰς ἐνεργείας

B3.

1. Λάθος
2. Λάθος
3. Σωστό
4. Σωστό
5. Λάθος

B4.

Λέξη	Συγγενής στο κείμενο
ρυπογόνος	γίνεται / γινόμενον / ἐγένοντο
ανάθεση	νομοθέται / νομοθέτου
ένδεια	ἔδει / δεῖ
ξέφρενος	σώφρονες
διάστρεμμα	ἀναστρέφεσθαι

Γ1.

Ποιος, λοιπόν, θα τολμούσε, εφόσον έτσι είχε η κατάσταση, να επιχειρήσει τέτοιο πράγμα; Και νομίζω ότι είναι παράδοξο από τη μια εσείς, στους οποίους έχει ανατεθεί διαχρονικά από την πόλη να φροντίζετε για τα ιερά ελαιόδεντρα, ούτε να μου έχετε επιβάλει ποτέ έως τώρα χρηματικό πρόστιμο γιατί τάχα εργαζόμουν παράνομα (:για ενδεχόμενη παράνομη δραστηριότητα), ούτε να με έχετε παραπέμψει στο δικαστήριο γιατί έκοψα (κάποιο ελαιόδεντρο), από την άλλη αυτός, που ούτε τυχαίνει να καλλιεργεί κάπου κοντά ούτε έχει οριστεί υπεύθυνος ούτε βρίσκεται σε ηλικία ώστε να γνωρίζει για τέτοια ζητήματα, να με καταγγείλει ότι έκοψα ιερό ελαιόδεντρο.

Γ3α.

τούτον → τούτους
ὄς → οἷ
γεωργῶν → γεωργοῦντες
τυγχάνει → τυγχάνουσι(ν)
ἐπιμελητής → ἐπιμεληταί
ἡρημένος → ἡρημένοι

Γ3β.

διαβεβλημένος → β' εν. προστακτικῆς παθ. αορίστου: διαβλήθητι
ἀφανίζειν → ἀπαρέμφατο μέλλοντα: ἀφανιεῖν
φησιν → ευκτική ενεστώτα (γ' εν.): φαίη
περιοικοῦσι → οριστική παρατατικού (γ' πληθ.): περιώκουν

Γ4α.

- οὔσης: επιρρηματική χρονική μετοχή, γενική ἀπόλυτη, λειτουργεῖ συντακτικά ὡς επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου, δηλώνοντας πράξη σύγχρονη.
- ἀδικεῖν: τελικό ἀπαρέμφατο, υποκείμενο του ἀπρόσωπου ρ. ἐξῆν.
- ἐμαυτῶ: δοτική ἀντικειμενική στο *κακονούστατος* (ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός).
- ὡς ἀφάνισαντα: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή υποκειμενικῆς αιτιολογίας, συνημμένη στο εννοούμενο «με», λειτουργεῖ συντακτικά ὡς επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας.
- ἐπιμελητής: κατηγορούμενο στο υποκείμενο ὄς, μέσω της μετοχῆς ἡρημένος, που προέρχεται ἀπό ρήμα ἐκλογῆς.

Γ4β.

Υπόθεση: «εἰ μὴ ... κακονούστατος ἦν» (εἰ + οριστ. παρατατικού). **Απόδοση:** «πῶς ἂν ... ἐπεχείρησα» (δυνητική οριστική).

Εἶδος: δηλώνει το ἀντίθετο του πραγματικού.

Μετατροπή στο προσδοκώμενο (ἐάν + υποτακτική / οριστ. μέλλοντα):

«Πῶς δ', ἐάν μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῶ κακονούστατος ᾧ, ... τὴν μορίαν ἐπιχειρήσω ἀφανίζειν τοῦ χωρίου;»

Επιμέλεια:

Τζιτζικάκης Παναγιώτης, Μπίτσικα Μαρία, Ζερβού Δήμητρα, Φραγκιαδουλάκη Κλειώ, Μάνου Ειρήνη, Μακράκη Γεωργία, Λιναρίτης Βασίλειος, Λιναρδάκη Θάνια, Κουτρούλη Μυρτώ, Μαθιουδάκη Κορίνα, Γιουβανάκη Φένια

και τα κέντρα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ: Πειραιάς, Κερατσίνι, Διαδικτυακό, Μοσχάτο, Παλαιό Φάληρο, Παγκράτι Κέντρο, Ηράκλειο Κρήτης (Άγιος Ιωάννης και 62 Μαρτύρων), Νέος Κόσμος, Καισαριανή, Θεσσαλονίκη Καλαμαριά

Φροντιστήρια ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ